

DESCOBREIX UNA JOIA DEL MUSEU

18 DE MAIG 2010
DIA INTERNACIONAL DELS MUSEUS

NOM DEL MUSEU CaixaForum Barcelona

ADREÇA Avinguda de Francesc Ferrer i Guàrdia, 6-8
CP POBLACIÓ 08037 BCN
TELÈFON 93 476 86 01



ANAGRAMA

FAX 93 476 86 35
CORREU ELECTRÒNIC

NOM DE L'OBJECTE

NÚMERO D'INVENTARI

AUTOR **Joseph Beuys**

MATÈRIA **Planxes de plom, ferro,
anells de plata i llum.**

TÈCNICA

MIDES **295 x 545 x 740 cm**

CRONOLOGIA **1983**

PROCEDÈNCIA



Joseph Beuys. *Hinter dem Knochen wird gezählt - Schmerzraum* (Es compta darrere l'os - Espai de dolor), 1983. Planxes de plom, ferro, anells de plata i llum. 295 x 545 x 740 cm

Joseph Beuys (Krefeld, 1921 - Düsseldorf, 1986) és un dels artistes clau de la segona meitat del segle XX i l'iniciador de noves vies d'exploració artística, essencials per al desenvolupament de l'art actual. El seu discurs parteix de la creença en el poder universal de la creació humana i del convenciment que l'art pot provocar canvis revolucionaris.

Joseph Beuys va presentar la instal·lació *Hinter dem Knochen wird gezählt - Schmerzraum* l'any 1983 a la galeria

Konrad Fischer de Düsseldorf. Amb aquest motiu, va transformar totalment l'espai de la galeria recobrint-ne les parets amb plom. Al sostre hi va col·locar una bombeta encesa, al costat de la qual penjaven dues anelles platejades de mides una mica diferents. Schmerzraum exemplifica l'interès de Beuys en l'exploració de les connexions metafòriques i simbòliques entre els fenòmens naturals i els sistemes filosòfics. La instal·lació representa el principi de la reducció, l'hermetisme i l'aïllament de l'exterior.

Cada element i cada material que forma part dels treballs de Beuys té un significat i unes connotacions específiques. A Schmerzraum, trobem dos materials que són oposats i complementaris alhora. El primer és el plom, que cobreix tot l'espai: és un element aïllant, impenetrable per a les radiacions de l'energia, que absorbeix la llum i que proporciona protecció contra els atacs externs. El segon és l'argent de les dues anelles que pengen del sostre. Una d'aquestes sembla que té la grandària del crani d'un adult, i l'altra, una mica més petita, del d'un infant. L'argent és el millor conductor i és el metall que millor reflecteix la llum, és delicat i mutable.

Una de les possibles lectures d'aquesta instal·lació, a partir de les relacions i les contraposicions que es poden establir entre els diferents elements, és que fa al·lusió a la biografia de les persones, és a dir, al lapse de temps comprès entre el naixement i la mort. Schmerzraum és un espai interior que demana el recolliment, la concentració, el fet de prendre consciència d'un mateix, el retrobament. Aquest coneixement comporta la soledat i l'angoixa, l'experimentació del dolor. Només a partir d'aquest dur exercici introspectiu, d'aquest estar sol amb un mateix, d'enfrontar-se a un mateix, d'acceptar-se, d'aquesta renovació, és possible obrir-se cap a l'exterior, cap als altres, i formar part d'un cos social.